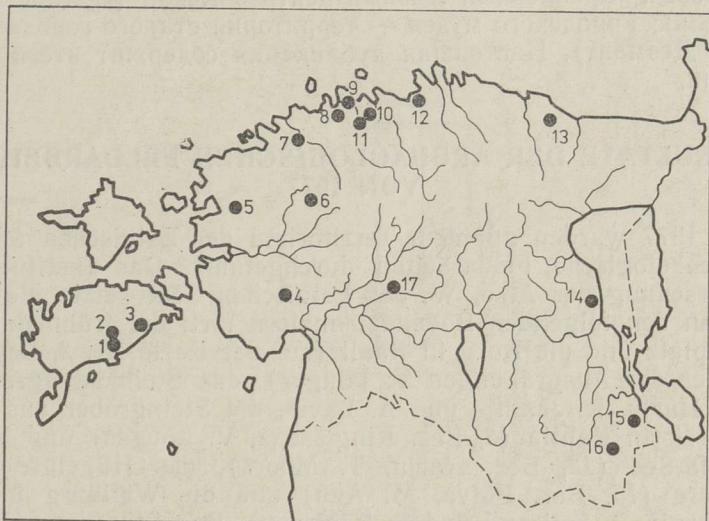

1977. AASTA ARHEOLOOGILISTE VÄLITÖÖDE TULEMUSI

1977. aastal tehti Eestis arheoloogilisi kaevamisi 17 kohas. ENSV TA Ajaloo Instituut jätkas uurimistöid varase metalliajaga asulakohal ja linnusel Kaalis (kaardil nr. 2, Kingissepa rajoon, kaevamiste juhataja V. Löugas), Väo kivikirskalmel (10, Harju raj., K. Jaanits ja A. Lavi), vanema rauaja kivikalmeil Kahtlas (3, Kingissepa raj., V. Löugas) ja Muuksis Kahala järve ääres (12, Harju raj., T. Moora), Rõsna-Saare käääbastel (15, Põlva raj., M. Aun) ja Varbola maalinnas (6, Rapla raj., J. Selirand ja E. Tõnisson). ENSV Riiklik Ajaloomuuseum jätkas kaevamisi Linnamäe (Linnamaa) kivikalmel (4, Pärnu raj., M. Mandel), Tallinna Linnamuuseum Proosa (Saha-Loo) kivikalmel (11, Harju raj., K. Deemant), Vabariiklik Restaureerimisvalitsus Pirita kloostri varemeis (9, Tallinn, J. Tamm). Uued uurimisobjektid (neist osal jätkus töö pärast mõningast vaheaega) olid Ajaloo Instituudil Lepakose mesoliitiline asulakoht (17, Viljandi raj., K. Jaanits), Kõnnu neoliitiline asulakoht (1, Kingissepa raj., L. Jaanits ja V. Löugas), Lahepera kivikalme (14, Tartu raj., A. Lavi), Pada linnamägi ja asulakoht (13, Rakvere raj., T. Tamla)

Arheoloogilised ekspeditsioonid 1977. aastal. — Археоло-
гические экспедиции 1977 года. — Archäologische Expeditionen
1977

ja Lindora kääpad (16, Võru raj., S. Laul), Ajaloomuuseumil Uugla kivi-
kalme (5, Haapsalu raj., M. Mandel) ja (koos Vabariikliku Restaureeri-
misvalitsusega) keskaegne kindlustatud mõisasüdamik Keilas (7, Harju
raj., M. Mandel) ning Tallinna Linnamuuseumil Tallinna vanalinna (8,
K. Deemant). Alljärgnevas on antud lühijätkavaade 12 ekspeditsiooni tule-
mustest.

ИТОГИ АРХЕОЛОГИЧЕСКИХ ПОЛЕВЫХ РАБОТ 1977 ГОДА

В 1977 г. на территории Эстонской ССР археологические раскопки велись в 17 местах. Институт истории АН ЭССР продолжал исследования поселения периода раннего металла и городища в Каали (на карте 2, Кингисеппский р-н, руководитель раскопок В. Лыугас); каменного кургана с ящиком в Вяо (10, Харьюский р-н, К. Янитс и А. Лави); каменных могильников раннего железного века в Каахтла (3, Кингисеппский р-н, В. Лыугас) и в Муукси у озера Каахала (12, Харьюский р-н, Т. Моора); курганного могильника в Рысна-Сааре (15, Пыльваский р-н, М. Аун) и городища Варболя (6, Рапласский р-н, Ю. Селиранд и Э. Тыниссон). Государственный исторический музей проводил начатые ранее раскопки каменного могильника в Линнамяэ (Линнамаа; 4, Пярнуский р-н, М. Мандель), Таллинский городской музей — каменного могильника Прооза (Саха-Лоо, 11, Харьюский р-н, К. Деэмант) и Республикаансое реставрационное управление — в развалинах монастыря Пирита (9, Таллин, Я. Тамм). Новыми объектами (часть из них — после известного перерыва в изучении) исследований Института истории стали мезолитическая стоянка в Лепакозе (17, Вильяндиский р-н, К. Янитс), неолитическое поселение в Кынну (1, Кингисеппский р-н, Л. Янитс и В. Лыугас), каменный могильник в Лахепера (14, Тартуский р-н, А. Лави), городище и поселение в Пада (13, Раквереский р-н, Т. Тамла) и курганы в Линдора (16, Выруский р-н, С. Лаул); новые объекты Исторического музея — каменный могильник в Уугла (5, Хаапсалуский р-н, М. Мандель) и (вместе с Республиканским реставрационным управлением) средневековый укрепленный мызный центр в Кейла (7, Харьюский р-н, М. Мандель); Городского музея — территория старого города в Таллине (8, К. Деэмант). Настоящая публикация содержит итоги работ 12 экспедиций.

RESULTATE DER ARCHÄOLOGISCHEN FELDARBEITEN VON 1977

Im Jahre 1977 wurden auf dem Territorium der Estnischen SSR an 17 Orten archäologische Feldarbeiten durchgeführt. Das Institut für Geschichtsforschung der A. d. W. der Estnischen SSR setzte die Untersuchungen an den folgenden Bodendenkmälern fort: der frühmetallzeitliche Siedlungsplatz und die Burg in Kaali (auf der Karte Nr. 2, Bez. Kingissepa, Leiter der Ausgrabungen V. Löugas), das Steinkistengrab in Väo (10, Bez. Harju, K. Jaanits und A. Lavi), die Steinräber aus der älteren Eisenzeit in Kahtla (3, Bez. Kingissepa, V. Löugas) und in Muuksi am Kahala-See (12, Bez. Harju, T. Moora), das Hügelgräberfeld in Rõsna-Saare (15, Bez. Põlva, M. Aun) und die Wallburg in Varbola (6, Bez. Rapla, J. Selirand und E. Tõnisson). Das Staatliche Historische Museum setzte die Ausgrabungen an der Steinsetzung in Linnamäe fort (Linnamaa; 4, Bez. Pärnu, M. Mandel), das Tallinner Stadtmuseum — an der Steinsetzung in Proosa (Saha-Loo; 11, Bez. Harju, K. Deemant), die Republikanische Restaurierungsverwaltung — an den Klosterruinen in Pirita (9, Tallinn, J. Tamm). Zu den neuen Forschungsobjekten (teils nach einer Pause in den Untersuchungen) des Instituts für Geschichtsforschung gehörten der mesolithische Siedlungsplatz in Lepakose (17, Bez. Viljandi, K. Jaanits), der neolithische Siedlungsplatz in Kõnnu (1, Bez. Kingissepa, L. Jaanits und V. Löugas), das Steinräberfeld in Lahepera (14, Bez. Tartu, A. Lavi), der Burgberg und die

Siedlung in Pada (13, Bez. Rakvere, T. Tamla) und die Hügelgräber in Lindora (16, Bez. Võru, S. Laul); das Staatliche Historische Museum erforschte die Steinsetzung von Uugla (5, Bez. Haapsalu, M. Mandel) und (zusammen mit der Republikanischen Restaurierungsverwaltung) den mittelalterlichen befestigten Gutskern in Keila (7, Bez. Harju, M. Mandel) und das Tallinner Stadtmuseum — das Altstadtterritorium von Tallinn (8, K. Deemant). Die hier dargelegte Publikation enthält Vorberichte über die Resultate von 12 Expeditionen.

J. SELIRAND

K. JAANITS

NEUE AUSGRABUNGEN IN LEPAKOSE

Der mesolithische Siedlungsplatz von Lepakose befindet sich in Mittelestland, etwa 10 km nordwestlich von Suure-Jaani, am rechten Ufer des Urstromtales des Flusses Navesti (Taf. XIII, 1). Der Siedlungsplatz ist sehr klein, seine Fläche umfaßt etwa 1000 m². 1972—1973 führte das Institut für Geschichtsforschung der A. d. W. der Estnischen SSR die ersten Ausgrabungen des Siedlungsplatzes durch.¹ 1977 wurden sie erneut unternommen und eine Fläche von 130 m² nördlich und nordwestlich unmittelbar von der Grabungsstelle der Jahre 1972—1973 untersucht (Abb. 1).

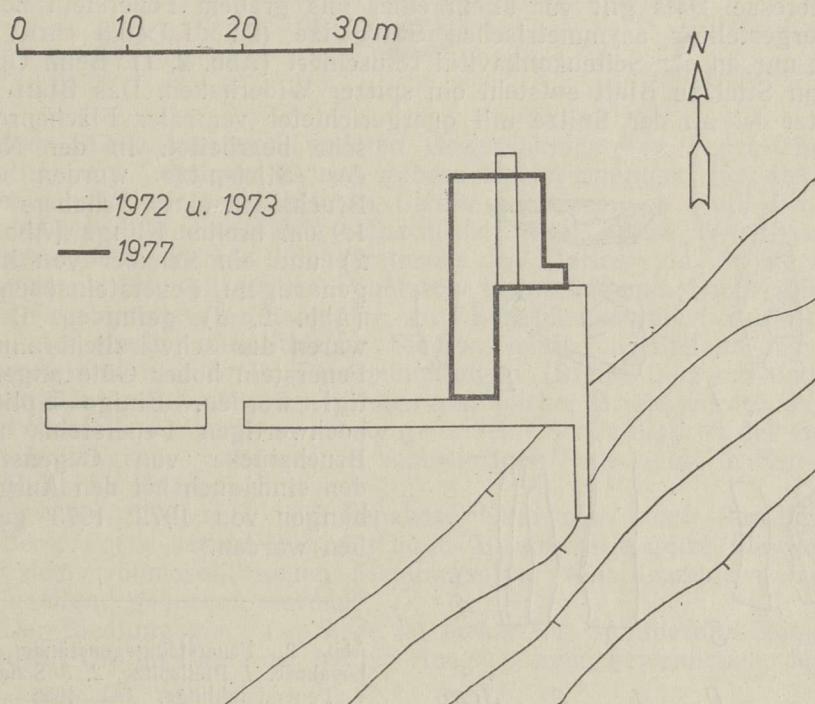

Abb. 1. Situationsplan der Grabungsstellen 1972—1973 und 1977 in Lepakose.

¹ Янитс К. Мезолитическая стоянка в Лепакозе (центральная Эстония). — ENSV TA Toim. Uhisk., 1975, Bd. 24, Nr. 1, S. 70—73.